

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1995 / 2538

สตรี : แม่ครูแห่งสันติ

1. ณ วาระเริ่มต้นแห่งปี 1995 นี้ ด้วยสายตาที่จดจ้องไปยังศตวรรษใหม่ที่กำลังเคลื่อนไถลเข้ามาอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้ามีสารมายังพวกท่านอีกครั้งหนึ่ง บรรดาชายหญิง ผู้มีน้ำใจดีทั้งหลาย เพื่อเร่งรัดเรียกร้องสันติภาพในโลก

ความรุนแรงซึ่งปัจเจกบุคคลมากมายและบรรดาประชาชาติยังคงประสบอยู่ สงครามซึ่งยังคงก่อให้เกิดการนองเลือดอยู่ในหลายๆ ส่วนของโลก และความอยุติธรรม ซึ่งเป็นแอกหนักอึ้งของชีวิตบนทุกแดนดิน เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถยอมรับได้อีกต่อไป

ถึงเวลาแล้วที่ต้องลงมือกระทำ มิใช่เพียงแต่พูด ขอให้ปัจเจกชน ครอบครัวผู้มีศรัทธา ศาสนจักรต่างๆ รัฐ และองค์กรนานาชาติ ทั้งหมดทั้งปวงได้ตระหนักว่า เราทุกคนต่างได้รับการเรียกมาให้หรือฟื้นฟูพันธกิจที่จะอุทิศตนทำงานเพื่อสรรสร้างสันติภาพ

ทุกคนต่างสำนึกดีถึงความยากลำบากของภารกิจนี้ หากว่าการงานเพื่อสันติภาพจักเป็นงานที่ล้มฤทธิ์ผลและยั่งยืน จะต้องไม่มุ่งความสนใจเฉพาะเพียงแต่เงื่อนไขภายนอกแห่งการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันเท่านั้น ทว่าจะต้องซึมซาบลงไปถึงดวงใจของประชาชนและกระตุ้นจิตสำนึกใหม่ถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เราจำต้องตอกย้ำอย่างหนักแน่นว่า สันติภาพที่แท้จริงจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อเกียรติและศักดิ์ศรีของบุคคลมนุษย์ได้รับการส่งเสริมในทุกระดับของสังคม และปัจเจกบุคคลทุกคนได้รับโอกาสที่จะดำเนินชีวิตโดยสอดคล้องกับศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์นี้ "สังคมมนุษย์ สังคมใดๆ ก็ตาม หากจะเป็นสังคมที่เป็นระเบียบอย่างดีและมีประสิทธิผล จะต้องยึดหลักการประการนี้เป็นพื้นฐานแห่งสังคม คือ มนุษย์ทุกคนต่างล้วนเป็นบุคคลมนุษย์ นั่นก็คือธรรมชาติของเขาย่อมประกอบด้วยพุทธิปัญญาและจิตอิสระ แต่ที่จริงเนื่องจากว่าเขาเป็นบุคคลมนุษย์นั่นเอง เขาจึงมีสิทธิและหน้าที่ ซึ่งสืบเนื่องมาโดยตรงในทันทีจากธรรมชาติของเขานั้นเอง และสิทธิและหน้าที่เหล่านี้เป็นสิ่งที่เป็นสากล ไม่อาจถูกละเมิดทำลาย และไม่อาจโอนให้กันได้" [1]

สัจจะเกี่ยวกับมนุษย์ เป็นดังกุญแจสำคัญในการไขแก้ปัญหามหาทุกประการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสันติภาพ การสั่งสอนประชาชนถึงสัจจะประการนี้ เป็นวิถีทางหนึ่งซึ่งมีผลมากที่สุดและยั่งยืนนานที่สุด ในการยืนยันถึงคุณค่าแห่งสันติภาพ

สตรี และการอบรมสั่งสอนสันติภาพ

2. การอบรมสั่งสอนในวิถีทางแห่งสันติภาพ หมายถึงการเปิดจิตปัญญาและดวงใจออก ให้น้อมรับคุณค่าแห่งสัจจะ แห่งความยุติธรรม ความรัก และอิสรภาพ ดังที่สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23 ได้ทรงชี้แจงไว้ในพระสมณสาสน์ *สันติภาพในโลก* ว่าเป็นส่วนอันจำเป็น ยิ่งอันจะขาดเสียมิได้ในสังคมที่มีสันติภาพ [2] นี้เป็นแผนการอบรมสั่งสอนที่เกี่ยวข้องถึงทุกแง่มุม ของชีวิต และกินเวลาตลอดชีวิต เป็นแผนฝึกอบรมปัจเจกบุคคลให้รับผิดชอบต่อตนเองและต่อ ผู้อื่น ให้สามารถทำการส่งเสริมสวัสดิภาพของบุคคลทั้งครบและของประชาชาติทั้งมวล ด้วยความ กล้าหาญและปรีชาสุขุม ดังที่สมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 ได้ทรงเน้นไว้ในพระสมณสาสน์ *การพัฒนาประชาชาติ* [3] ประสิทธิผลของการให้การอบรมสั่งสอนเพื่อสันติภาพนี้จะขึ้นอยู่กับ ขอบข่ายแห่งความร่วมมือร่วมใจของบุคคลต่างๆ ซึ่งมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการให้การศึกษา อบรมและต่อชีวิตของสังคมในวิถีทางต่างๆ เวลาซึ่งใช้เพื่อการศึกษาอบรมเป็นเวลาที่ใช้ไปอย่าง คุ่มค่า เพราะว่ามันนำไปสู่ออนาคตของบุคคล และนั่นก็คืออนาคตของครอบครัว และอนาคต ของสังคมทั้งหมด

ในบริบทนี้ ข้าพเจ้าปรารถนามอบสารเนื่องในวันสันติสากลประจำปีนี้ โดยกล่าวถึง *บรรดา สตรี* โดยเฉพาะ และขอเชื้อเชิญพวกเธอให้กลับกลายเป็น *แม่ครูแห่งสันติ ด้วยชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งครบของพวกเธอ* และในกิจการทุกประการของพวกเธอ ขอให้พวกเธอเป็นสักขีพยาน ผู้นำสาร และเป็นแม่ครูแห่งสันติภาพ ในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลและระหว่างชนรุ่นต่างๆ ภายใน ครอบครัว และภายในชีวิตทางวัฒนธรรม ทางสังคมและการเมืองของชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถานการณ์แห่งความขัดแย้งและสงคราม ขอให้พวกเธอก้าวหน้าต่อไปบนวิถีทางสู่สันติภาพ วิถีทางซึ่งสตรีที่กล้าหาญและมีสายตากว้างไกลมากมายได้เคยก้าวไปก่อนพวกเธอแล้วนั้น

ในความสนิทสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันแห่งความรัก

3. คำเชื้อเชิญให้กลับกลายเป็นแม่ครูแห่งสันตินี้ มีมาถึงโดยตรงกับบรรดาสตรีเป็นพิเศษ และมีรากฐานอยู่ในความตระหนักสำนึกว่า พระเป็นเจ้า “ทรงมอบหมายชีวิตมนุษย์ไว้ให้ด้วย ความวางใจเป็นพิเศษ” แก่พวกเธอ [4] อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้จะต้องเข้าใจมิใช่ในความหมายที่ แคบไม่รวมความหมายอื่น ทว่าต้องเข้าใจในแนวทางตรรกะของบทบาทเสริมสร้างคุณสมบัติ ให้แก่กัน ดังปรากฏอยู่ในกระแสชีวิตร่วมกันสู่ความรัก ซึ่งเรียกร้องให้บรรดาชายหญิงแสวงหา สันติภาพโดยพร้อมใจกัน และร่วมมือกันทำงานเพื่อสร้างสันติภาพ อันที่จริง ตั้งแต่หน้าแรกของ

พระคัมภีร์ แผนการของพระเป็นเจ้าได้เผยแสดงอย่างน่าพิศวงว่า พระองค์ทรงประสงค์ว่าควรจะได้มีความสนิทสัมพันธ์ เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างลึกซึ้งซึ่งระหว่างชายและหญิง โดยการเอื้อเพื่อเกื้อกูลอันครบครันแห่งการรู้จักกัน และการมอบอุทิศตนเองให้แก่กันและกัน [5] ในผู้หญิง ผู้ชายก็พบคู่ชีวิตที่เขาสามารถเสวนาแลกเปลี่ยนได้ด้วยความสะดวกอย่างสมบูรณ์ ความปรารถนาการเสวนานี้ ไม่อาจรับการตอบสนองได้โดยอาศัยสิ่งที่มีชีวิตอย่างอื่น จึงทำให้เข้าใจถึงการอุทธานอย่างตื่นใจด้วยความพิศวงของชาย เมื่อพระคัมภีร์ใช้ภาษาอันเป็นสัญลักษณ์บรรยายว่า ผู้หญิงได้ถูกสร้างมาจากกระดูกซี่โครงซี่หนึ่งของผู้ชาย ผู้ชายก็ร้องขึ้นว่า "นี่แหละคือ กระดูกจากกระดูกของข้าฯ เนื้อหนังจากเนื้อหนังของข้าฯ" (ปฐมก 2:23) นี่คือการร้องอุทธานครั้งแรกแห่งความรักที่ก้องสะท้อนอยู่บนพื้นโลก

แม้ว่าชายและหญิงจะถูกสร้างมาเพื่อกันและกัน นี้ก็ได้หมายความว่า พระเป็นเจ้าทรงสร้างพวกเขาอย่างไม่สมบูรณ์ พระเป็นเจ้าทรง "สร้างพวกเขาขึ้นมาให้เป็นหน่วยที่สนิทสัมพันธ์ เป็นหนึ่งเดียวกันแห่งบุคคล ซึ่งในหน่วยงานเช่นนี้แต่ละบุคคลสามารถเป็น "กัลยาณมิตร" แห่งกันและกัน เพราะพวกเขาต่างเท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นบุคคล (กระดูกจากกระดูกของข้าฯ) และเป็นส่วนเสริมสร้างความสมบูรณ์ให้แก่กันและกัน ในฐานะเป็นเพศชายและเพศหญิง [6] การเอื้อเพื่อเกื้อกูลกันและการเสริมสร้างความสมบูรณ์ให้แก่กันและกัน เป็นคุณลักษณะพื้นฐานสองประการของชีวิตคู่ของมนุษย์

4. เป็นที่น่าเศร้าว่า ประวัติศาสตร์อันยาวนานของบาปได้รบกวน และยังคงรบกวนแผนการเริ่มแรกของพระเป็นเจ้าสำหรับชีวิตคู่ของมนุษย์สำหรับชายและหญิง ทั้งยังเป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้แผนการนี้บรรลุความสำเร็จสมบูรณ์ได้ เราจำต้องหันกลับไปสู่แผนการนี้ เพื่อป่าวประกาศเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อบรรดาสตรีเป็นพิเศษ ผู้ซึ่งได้รับทุกข์มากกว่าจากความล้มเหลวที่แผนการของพระเป็นเจ้ามิได้บรรลุตามพระประสงค์ ประกาศให้พวกเขาสามารถแสดงออกอย่างเต็มที่ถึงความเป็นหญิงของพวกเขา รวมทั้งเกียรติและศักดิ์ศรีของพวกเขาด้วย

ในยุคสมัยของเรา สตรีได้ก้าวมาไกลมากในทิศทางนี้ จนได้บรรลุถึงระดับหนึ่งซึ่งน่าทึ่งในการแสดงตัวตนของพวกเขาในชีวิตทางวัฒนธรรม ชีวิตสังคม ชีวิตทางเศรษฐกิจและการเมืองตลอดจนในชีวิตครอบครัว การเดินทางนี้เป็นการเดินทางที่ยากลำบากและซับซ้อน และบางครั้งก็มีใช่จะปราศจากความผิดพลาดเสียทีเดียว แต่ทั้งนั้นมันก็ยังเป็นหนทางที่เป็นไปในทางบวกเป็นส่วนมาก แม้ว่ามันจะยังคงไม่สำเร็จสมบูรณ์ เนื่องจากอุปสรรคนานาประการซึ่งยังมีอยู่ในส่วนต่างๆ ของโลก ที่ยังกีดกันสตรีจากการได้รับการยอมรับเห็นความสำคัญ การได้รับความเคารพ

และชื่นชมในศักดิ์ศรีอันพิเศษของพวกเธอเอง [7] การงานเพื่อสร้างสันติภาพไม่อาจจะมองข้ามความจำเป็นที่จะรับรู้และส่งเสริมศักดิ์ศรีของสตรีในฐานะที่เป็นบุคคล ผู้ซึ่งได้รับเรียกให้มีภารกิจพิเศษในบทบาทการให้การอบรมสั่งสอนเพื่อสันติภาพ ข้าพเจ้าขอกระตุ้นเตือนทุกท่านให้ไตร่ตรองถึงความสำคัญอันยิ่งยวดแห่งบทบาทของสตรีในครอบครัวและในสังคม และให้ใส่ใจเป็นพิเศษต่อเสียงคร่ำครวญร้องหาสันติภาพ ซึ่งพวกเธอแสดงออกทั้งในคำพูดในการกระทำ และในยามเกิดมีโศกนาฏกรรมยิ่งใหญ่ พวกเธอก็แสดงออกซึ่งโศกนาฏกรรมอันเจ็บปวดของความรักที่ทรน

สตรีแห่งสันติภาพ

5. เพื่อจะได้เป็นแม่ครูแห่งสันติภาพ ก่อนอื่นใดหมดสตรีต้องทะนุถนอมสันติภาพในตัวเธอเอง สันติภาพภายในมาจากการตระหนักรู้ว่าตนเป็นที่รักของพระเป็นเจ้า และมาจากความปรารถนาตอบสนองต่อความรักของพระองค์ ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยตัวอย่างชีวิตอันน่าอัศจรรย์มากมายของบรรดาสตรี ผู้ซึ่งยืนหยัดอยู่ด้วยความตระหนักรู้เช่นนี้ และได้ประสบความสำเร็จในการเผชิญหน้ากับสถานการณ์อันยากลำบากแห่งการกดขี่เบียดเบียนการเลือกปฏิบัติ ความรุนแรง และสงคราม

กระนั้นก็ดี ยังมีสตรีอีกเป็นอันมาก โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเงื่อนโซ่ทางสังคมและวัฒนธรรม ที่ไม่มีความสำนึกอย่างเต็มที่ในศักดิ์ศรีของพวกเธอ อีกบางคนก็ต้องตกเป็นเหยื่อของวัตถุนิยม และเสพสนุกนิยม ซึ่งมองพวกเธอเป็นเพียงวัตถุเพื่อความสำราญเปลิดเปลิน และไม่เคยลังเลที่จะจัดขบวนการที่กดขี่เอารัดเอาเปรียบต่อผู้หญิง ไม่เว้นแม้กระทั่งเด็กหญิงในการค้าอันเลวทรามน่ารังเกียจ จำเป็นที่ต้องแสดงความเอาใส่ใจเป็นพิเศษต่อผู้หญิงเหล่านี้ เฉพาะอย่างยิ่งโดยผู้หญิงด้วยกัน ผู้ซึ่งได้รับการอบรมที่ดีและมีจิตใจอ่อนละมุน ที่จะสามารถช่วยเหลือพวกเธอเหล่านั้นให้ค้นพบคุณค่าภายในและชุมทรัพย์ในชีวิตของพวกเธอ ผู้หญิงจำเป็นต้องช่วยเหลือผู้หญิง และจำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนด้วยความช่วยเหลืออันมีค่าและทรงประสิทธิภาพจากสมาคม ขบวนการ และกลุ่มต่างๆ ซึ่งหลายกลุ่มเป็นองค์กรที่มีมิติทางศาสนา ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่าสามารถให้ความช่วยเหลือในเรื่องนี้ได้

6. ในการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนลูกๆ แม่มีบทบาทอันสำคัญอย่างยิ่งยวด ด้วยสายสัมพันธ์พิเศษที่พันผูกแม่กับลูกไว้แน่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปีแรกๆ ของชีวิต แม่เป็นผู้สร้างความรู้สึกปลอดภัยและความไว้วางใจให้เกิดแก่ลูก ซึ่งหากปราศจากสิ่งนี้แล้วก็เป็นเรื่องยากที่เด็กจะสามารถพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองอย่างเหมาะสมได้ และผลตามมาก็คือ เขาจะมีความลำบากมากในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเป็นประโยชน์กับบุคคลอื่นๆ ต่อไป ความสัมพันธ์ช่วงแรก

ระหว่างแม่กับลูกนี้ ยังมีความหมายในด้านการให้การศึกษาอบรมที่สำคัญอย่างยิ่งในบรรยากาศทางศาสนา เพราะว่าความสัมพันธ์นี้โน้มนำจิตปัญญา และหัวใจของเด็กให้เข้าหาพระเป็นเจ้าได้ ก่อนที่เขาจะได้รับการศึกษาอบรมใดๆ ในด้านศาสนา

ในภารกิจอันละเอียดอ่อนและสำคัญยิ่งนี้ ไม่ควรที่แม่คนใดต้องถูกปล่อยให้รับภาระแต่เพียงลำพัง ลูกๆ ต้องการการอยู่ใกล้ชิดและความเอาใจใส่จากทั้งพ่อและแม่ ซึ่งทำหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนด้วยอิทธิพลแห่งการดำเนินชีวิตของพวกเขาเองเหนืออื่นใดทั้งสิ้น คุณภาพของความสัมพันธ์ของคู่สมรสมีผลกระทบอย่างใหญ่หลวงลึกซึ้งต่อจิตใจลูก และเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่เขาจะสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของเขา รวมทั้งความสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งเขาจะพัฒนาขึ้นตลอดชีวิตของเขา

การอบรมขั้นต้นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด หากว่าความสัมพันธ์กับพ่อแม่และสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัวเป็นปฏิสัมพันธ์ที่ดีงามและอบอุ่น เด็กจะสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองถึงคุณค่าซึ่งสนับสนุนสันติสุข คือความรักต่อสัจจะและความยุติธรรม ความสำนึกในอิสรภาพที่มีความรับผิดชอบ การให้เกียรติ เคารพต่อบุคคลอื่น ในขณะเดียวกันเมื่อเขาเติบโตขึ้นมาในบรรยากาศที่อบอุ่นและยอมรับซึ่งกันและกัน พวกเขาก็จะสามารถรับรู้ได้ถึงความรักของพระเป็นเจ้า ซึ่งสะท้อนปรากฏอยู่ในความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของพวกเขาเอง เรื่องนี้จะช่วยให้เขาสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในบรรยากาศชีวิตฝ่ายจิตใจที่สามารถบำรุงส่งเสริมให้เขาเปิดตัวเองสู่ผู้อื่น และรู้จักการมอบอุทิศตนเองเพื่อเพื่อนบ้าน การให้การอบรมสั่งสอนในวิถีทางแห่งสันติภาพ โดยธรรมชาติแล้วต้องดำเนินไปตลอดทุกขั้นตอนในพัฒนาการของชีวิต ทั้งต้องการความสนับสนุนและให้กำลังใจเป็นพิเศษ ในช่วงเวลาที่สับสนยากลำบากแห่งวัยรุ่น อันเป็นช่วงเวลาที่เด็กกำลังผ่านไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่มีใช้จะปราศจากการเสี่ยงสำหรับคนหนุ่มสาวก็หาไม่ เพราะพวกเขาต้องทำการตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะมีความสำคัญยิ่งสำหรับชีวิต

7. เมื่อเผชิญหน้ากับความท้าทายในภารกิจให้การอบรมสั่งสอน ครอบครัวก็กลายเป็น “โรงเรียนแห่งแรกและเป็นรากฐานของการดำรงชีวิตสังคม” [8] เป็นโรงเรียนสันติภาพ แห่งแรกและดั้งเดิม และตั้งนั้นก็ไม่ว่าจะจินตนาการถึงผลกระทบอันน่าเศร้าที่เกิดขึ้นเมื่อครอบครัวต้องประสบกับวิกฤตการณ์ที่มีผลถึงรากลึก ซึ่งกัดกร่อนหรือแม้กระทั่งทำลายดุลยภาพภายในครอบครัวไปเสีย บ่อยครั้งที่เดียวในสถานการณ์เหล่านี้ผู้หญิงถูกทอดทิ้งให้อยู่เพียงลำพัง เป็นเวลานั้นเอง ที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลืออย่างที่สุดทั้งจากครอบครัวอื่นๆ ในการลงมือช่วยเหลือด้วยภราดรภาพจากกลุ่มต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นกลุ่มทางศาสนา และจากกลุ่มอาสาสมัครต่างๆ และรวมทั้งจากรัฐ และองค์กรนานาชาติ โดยทางโครงสร้างอันเหมาะสมที่จะให้

การสนับสนุนช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมทางสังคมและทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะช่วยพวกเขาให้สามารถดูแลความต้องการของลูกๆ ได้ โดยไม่ต้องถูกบีบบังคับให้ต้องอยู่ห่างไกลจากลูกๆ อย่างไม่สมควร การอยู่กับลูกๆ นี้จะขาดเสียมิได้

8. ปัญหาหนักอีกประการที่พบได้ในที่หลายแห่งซึ่งยังคงมีธรรมเนียมที่ไม่อาจยอมรับได้ในการเลือกปฏิบัติระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงนับตั้งแต่ช่วงปีแรกๆ ของชีวิต หากว่านับแต่จุดเริ่มต้นชีวิต เด็กหญิงเป็นที่ดูถูกหรือถูกมองว่าต่ำต้อยกว่าแล้ว ความสำนึกในศักดิ์ศรีของพวกเธอจะต้องพิการไปอย่างร้ายแรง และพัฒนาการที่สมบูรณ์ก็คงต้องลงไปอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การเลือกปฏิบัติในช่วงวัยเด็กจะมีผลกระทบไปจนตลอดชีวิต และจะกีดกันมิให้ผู้หญิงสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตสังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ในการนี้ เราจะสัมผัสถึงความกล้าหาญและความพยายามอันทรงค่าของสตรีมากมายได้อย่างไร รวมทั้งคณะนักบวชหญิงมากมาย ผู้ซึ่งอยู่ ณ ที่ต่างๆ ทั่วทุกทวีป ในท่ามกลางบริบททางวัฒนธรรมทุกอย่าง พวกเขาได้อุทิศตนให้กับการให้การศึกษาแก่เด็กหญิงและผู้หญิงเป็นภารกิจหลักในกิจการของพวกเธอ และเช่นเดียวกัน เราไม่สัมผัสถึงด้วยจิตกตัญญูต่อบรรดาสตรีที่ได้อุทิศตนทำงาน และยังคงปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อบริการด้านสุขอนามัย และบ่อยครั้งต้องอยู่ในสภาพการณ์ที่เต็มไปด้วยอันตรายอย่างยิ่ง และบ่อยครั้งที่เดียวพวกเธอนี้แหละเป็นผู้รับผิดชอบต่อการรอดชีวิตอยู่ได้ของทารกหญิงจำนวนมากมาย

สตรี เป็นแม่ครูแห่งสันติภาพในสังคม

9. เมื่อสตรีสามารถแบ่งปันพรสวรรค์ของเธอให้แก่ชุมชนทั้งหมดได้อย่างเต็มที่ เมื่อนั้นวิถีทางซึ่งสังคมมีความเข้าใจตนเองและจัดตั้งระบบตนเอง ก็จะได้รับปรับปรุงให้ดีขึ้น และจะหันกลับมาไตร่ตรองได้ดีขึ้นถึงเอกภาพอันจำเป็นยิ่งในครอบครัวมนุษยชาติ ที่นี้แหละเรามองเห็นเงื่อนไขสำคัญที่สุดที่จะทำให้สันติภาพที่แท้จริงยั่งยืนอยู่ได้ การที่สตรีเข้ามาอยู่ร่วมในชีวิตทางสังคม เศรษฐกิจ และทางการเมือง ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ จึงเป็นการพัฒนาที่ดี สตรีมีสิทธิเต็มเปี่ยมในการเข้าร่วมกระทำการในทุกปริมณฑลของชีวิตสาธารณะ และสิทธินี้ต้องได้รับการยืนยันและรับรอง และหากจำเป็นก็ต้องทำโดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม

อย่างไรก็ตาม การรับรู้ที่สตรีมีบทบาทต่อสาธารณะเช่นนี้ ไม่ควรที่จะทำให้เธอทิ้งบทบาทอันเป็นเอกลักษณ์ของเธอภายในครอบครัว ณ ครอบครัวนี้เองที่ผลงานของเธอที่มอบให้แก่สวัสดิภาพและความก้าวหน้าของสังคมไม่อาจประเมินค่าได้เลย แม้ว่าการงานอันสำคัญยิ่งนี้จะยัง

ไม่ได้รับการยกย่องชื่นชมอย่างดีเพียงพอ ในแง่นี้ ข้าพเจ้าขอร้องต่อไปอีกว่า ให้มีขั้นตอนปฏิบัติ บางประการที่เด็ดขาดเพื่อรับรู้และสนับสนุนความจริงอันสำคัญยิ่งประการนี้

10. ด้วยความตระหนกตกใจและห่วงใย เรากำลังเผชิญหน้ากับการเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย เหลือเชื่อของความรุนแรงทุกประเภทในปัจจุบัน ไม่เพียงแต่ปัจเจกชนเท่านั้นแต่รวมทั้งกลุ่มชน ทั้งหมดเองดูเหมือนว่ากำลังสูญเสียความสำนึกว่า ต้องเคารพต่อชีวิตมนุษย์ สตรีและรวมทั้งเด็ก ๆ ช่างโซคร้ายที่บ่อยครั้งต้องตกเป็นเหยื่อแห่งความรุนแรงอันมีขอบเขตนี้ เรากำลังพูดถึงพฤติกรรมที่ ป่าเถื่อนรุนแรงผิดวิสัยซึ่งเป็นที่น่าสยดสยองอย่างสุดซึ่งต่อจิตใจสำนึกของมนุษย์

เราทุกคนถูกร้องขอให้ทำทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อขจัดซึ่ง โศกนาฏกรรมแห่งสงครามและการกระทำละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนทุกประการให้หมดไปจากสังคม เริ่มต้นด้วยสิทธิอันไม่อาจถูกปฏิเสธได้ในการมีชีวิต ซึ่งบุคคลทุกบุคคลมีสิทธินี้นับตั้งแต่วาระแห่ง การปฏิสนธิ การละเมิดต่อสิทธิปัจเจกบุคคลในการมีชีวิตย่อมมีเมล็ดแห่งการนิยมนความรุนแรง แห่งสงครามบรรจุอยู่ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าขออุทธรณ์ต่อสตรีทุกคนให้ยืนหยัดเคียงข้างฝ่ายชีวิต เสมอไป ในเวลาเดียวกัน ข้าพเจ้าขอกระตุ้นทุกคนให้ช่วยเหลือหญิงที่กำลังทนรับทุกข์ และ โดยเฉพาะบรรดาเด็ก ๆ เป็นต้น เด็ก ๆ ที่ได้รับบาดแผลทางใจอันเจ็บปวดชอกช้ำจากการมีชีวิตผ่าน สงครามมา เพียงด้วยความห่วงใยที่เต็มไปด้วยความรักและเมตตาเท่านั้นที่จะสามารถช่วยพวกเขาให้กลับมามองถึงอนาคตด้วยความหวังและความมั่นใจได้อีกครั้งหนึ่ง

11. เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาองค์ก่อนหน้าข้าพเจ้า คือ สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ที่ 23 ทรงชี้ว่า การมีส่วนร่วมของสตรีในชีวิตสาธารณะเป็นสัญญาณประการหนึ่งของสัญญาณแห่ง กาลเวลาในสมัยของเรา พระองค์ท่านยังตรัสอีกว่า เมื่อพวกเขาสนใจในศักดิ์ศรีของพวกเขา พวกเขา ก็จะไม่ยินยอมรับการถูกขูดรีดอีกต่อไป [9]

ด้วยทัศนะเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความหวังว่า การริเริ่มนานาประการระดับนานาชาติใน แผนงานปี 1995 นี้ ซึ่งมีบางประการที่อุทิศเป็นพิเศษเพื่อสตรี เช่น การสัมมนาซึ่งสนับสนุนโดย สหประชาชาติ ณ กรุงปักกิ่ง เรื่องการทำงานเพื่อความเสมอภาค การพัฒนาและสันติภาพ จะได้ ช่วยก่อให้เกิดโอกาสอันสำคัญยิ่งในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสังคม ให้มีความ เป็นมนุษย์ให้มากยิ่งขึ้น ภายใต้ร่มธงแห่งสันติภาพ

พระนางมารีย์ แม่แบบแห่งสันติ

12. พระนางมารีย์ ราชนิแห่งสันติภาพ เป็นแม่แบบที่ใกล้ชิดกับสตรีในยุคสมัยของเรา เพราะความเป็นแม่ของพระนาง ตัวอย่างชีวิตที่เปิดกว้างออกสู่ความต้องการของบุคคลอื่น และการเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิตของพระนางต่อการทนทุกข์ทรมาน พระนางมารีย์มีชีวิตอยู่ด้วยสำนึกอันลึกซึ้งต่อความรับผิดชอบในแผนการของพระเป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เป็นไปในพระนางเพื่อความรอดของมวลมนุษยชาติ เมื่อพระนางได้ทราบถึงกิจมหัสจรรย์ซึ่งพระเป็นเจ้าทรงกระทำในพระนาง โดยทำให้พระนางเป็นแม่แห่งพระบุตรของพระเป็นเจ้าผู้ทรงรับเอากายมาบังเกิดเป็นมนุษย์ ความคิดแรกของพระนางก็คือ การเดินทางไปเยี่ยมญาติหญิงชราของพระนาง คือนางเอลิซาเบธ เพื่อช่วยเหลือเธอ การพบปะนั้นทำให้พระนางได้มีโอกาสแสดงออกด้วยจิตกตัญญูต่อพระเป็นเจ้าในบทเพลงสดสรรเสริญพระเจ้าอันงดงามยิ่งแห่งบทกวีฟีกัต (ลก 1:46-55) พระองค์ซึ่งสถิตอยู่กับพระนางมารีย์และโดยทางพระนางได้ทรงเริ่มงานการสร้างสรรค์ใหม่ เริ่มประวัติศาสตร์ใหม่

ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อพระนางพรหมจารีมารีย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง ได้ทรงชูชูกำลังสนับสนุนบรรดาชายและหญิงเหล่านั้น ซึ่งในงานบริการชีวิต ได้อุทิศตนเองเพื่อการสรรค์สร้างสันติภาพด้วยความช่วยเหลือของพระนาง ขอให้พวกเขาได้เป็นประจักษ์พยานต่อหน้าทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อบุคคลเหล่านั้นผู้อยู่ในความมืดมนและทนทุกข์ ผู้หิวโหยและกระหายความยุติธรรม เพื่อให้ทุกคนได้ประจักษ์แจ้งถึงความรักมั่นคงขององค์พระเป็นเจ้าแห่งสันติภาพ

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 1994

พระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

-
- [1] สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23, สมณสาสน์ *สันติภาพในโลก* (11 เมษายน 1963), ข้อ 1: AAS 55 (1963), 259
 - [2] เทียบ *เรื่องเดียวกัน*, 259-264
 - [3] เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6, สมณสาสน์ *การพัฒนาประชาชาติ*, (26 มีนาคม 1967), ข้อ 14: AAS (1967), 264
 - [4] สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2, สารส่วนพระองค์ว่าด้วย *ศักดิ์ศรีของสตรี* (15 สิงหาคม 1988), ข้อ 30: AAS 80 (1988), 1725
 - [5] เทียบ *คำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก*, ข้อ 371
 - [6] อ้างแล้ว, ข้อ 372
 - [7] เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2, สารส่วนพระองค์ว่าด้วย *ศักดิ์ศรีของสตรี* (15 สิงหาคม 1988), ข้อ 29: AAS 80 (1988), 1723
 - [8] เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2, สารเตือนใจว่าด้วย *ครอบครัวคริสตชนในโลกปัจจุบัน* (22 พฤศจิกายน 1981), ข้อ 37: AAS 74 (1982), 127
 - [9] สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ที่ 23, สมณสาสน์ *สันติภาพในโลก* (11 เมษายน 1963), ข้อ 1: AAS 55 (1963), 267-268